

dal t.- 2022.- 12 mart.- S.8.

Seyran
CAVADOV

Dəmir Yumruq

Bir əldəki
Beş barmağın
İstənilən vaxtda,
anda
Ağır gündə, dar
məqamda
Bir beyinin diqtəsiylə,
Bir ürəyin hökmü ilə,
haqq səsiylə
Yumulması, bükülməsi
Yumruq olur.
Bu Yumruğun həmləsiylə,
zərbəsiylə
Qarşıdakı qüvvə, hədəf
Əzilərək məğlub olur,
miskin olur,
Ya məhv olur.
Bir dövlətin,
Bir Vətənin, məmləkətin
"Vətən daşı"
ola bilən vətəndaşı
Millətindən, ya dinindən
Aslı deyil.
Əqidəsi və məsləki,
Vücudunda, ürəyində
Azərbaycan məhəbbəti,
Yaşadığı bu torpağa
sədaqəti
Bir olanda, düz olanda,
Bu məhəbbət, bu sədaqət
Ordusuyla, başçısiyla
Birləşərək Yumruq olur.
Dəmir Yumruq!
Bəli, bəli, Dəmir Yumruq!
O Yumruq ki,
yaranmayıb elə-belə.
Mətinləşib, bərkiiyibdir
Otuz illik əziyyətli, məşəqqətli
Bir yol ilə gələ-gələ.
Bu yolda o
gör nə qədər
Təzyiqlərə, təsirlərə,
təqiblərə
Tab gətirib, sinə gərrib.
Ordan-burdan,
Gah yaxından, gah
uzaqdan
Erməniyə qahmar çıxan

Neçə-neçə bişərəfi,
vicdansız,
Haqq-ədalət tərəzisini
yana atıb
Evlər yıxan,
Oyuncaqtək oynadılan
səfirləri,
səfehləri,
Pambıqla baş kəsənləri
Az görməyib.
Üstümüzdən qara yeltək
Əsib keçən bu illərdə
İkiüzlü nöqərləri, nakəsləri,
Yalanları,
filan-filan olmuşları
Az görməyib.
ATƏM getdi, ATƏT gəldi.
Şuraların sədrləri dəfə-dəfə
Təzələnilib dəyişsə də,
Dəyişmədi əməlləri, mövqeləri.
Onlar hər vaxt erməninin
Lobbisinə züly tutudular.
Ədaləti, düzgünlüyü,
Haqq yolunu unudular.
"Cərx-i-fələk tərsəsinə
dövr" edəndə
Nələr olar, nə baş verər?! -
Məsələni unudular.
Görmədilər, kor oldular,
kar oldular,
Duymadılar on illərlə
çadırlarda,
vaqonlarda
Qacqın, köçkün naləsini,
fəryadını.
Yox! Yox! Onlar
görüb bunu
Görməzliyə, bilməzliyə
Yönəldilər utanmayan,
Qızarmayan üzlərini.
İstədilər, çalışdılar,
vuruşdular,
Biz əl çəkək
Dədə-baba torpaqlardan,
Cənnətməkan Qarabağdan.
Sən xəyala, xülyaya bax!
- Dağul, dünya, dağul! - dedim.
Qop, ey tufan! İldırım, çax!..
Sonra, sonra
bu dünyaya sıxışmayan
Qəzəbimlə belə dedim:

- Cana doyub canımız,
Çal, qaynasın qanımız.
Qırılsaq da hamımız,
Aşıq qardaş, "Cəngi" çal!

Hara yazım bu dərdi?
Ölümdən də betərdi.
Bu dərd qəddimi əydi,
Aşıq qardaş, "Cəngi" çal!

Kürəyimdən dəydi ox,
Ömür belə sürməz çox.
Qarabağdan xəbər yox,
Aşıq qardaş, "Cəngi" çal!

Qacqınam Vətənimdə,
Yaram var bədənimdə.
Göyə yetmir ünüm də,
Aşıq qardaş, "Cəngi" çal!

Əsirlər darda qalıb,
Ar, namus orda qalıb.
Qeyrət bəs harda qalıb?!
Aşıq qardaş, "Cəngi" çal!

Ya yaşayaq, ya ölək,
Ya alışıq, ya sömək.
Gəlin yumruğa dönək!
Aşıq qardaş, "Cəngi" çal!

Sıralan, mərd əsgərim!
Qorxmaz igidim, nərim!
Dedim: - Allaha kərim!
Aşıq qardaş, "Cəngi" çal!

Hamı bir dərdə şərik,
Ata, oğul, həm ərik.
Şuşada görüşərik,
Aşıq qardaş, "Cəngi" çal

Dağdan ağır dərdimizlə
Nə ağladıq, nə sıızladıq.
Ancaq, ancaq özümüzə,
gücümüzə
Bir də, bir də gələn günə
Bel bağladıq.
Qalmadıq da
bizim üçün əziz oln
Nə xeyirdən, nə bir şərdən.
Arzularda güc alırdı
Doğan gündən,
al şəfəqdən.
Doğma Bakı gözəllikdən
don geyərək
Heyran qoyub gələnləri,
gələnləri.

Mən demirəm bundan belə
Başdan-başa çiçəklənən,
abadlaşan
Şəhərləri, həm kəndləri.
Öz yolumuz, düz yolumuz

Oldu bizim.
Bu yol ilə gedə-gedə
Mətinləşdi, cəsurlaşdı
ordumuz da,
sözümüz də.
Lələtəpə yüksəkliyi
Əsgərimin, mərdlərimin
Göstərdiyi igidliklə
Geri döndü, azad oldu.
Ordumuzun tarixinə
Çox şərəfli bir ad oldu.
Tovuzdakı iyul günü
Baş verən o hadisələr
Çox mətləbdən
verdi xəbər.
Bədnam qonşu, mənfur
düşmən
Olanları nə anladı,
nə də qandı.
Xalq ayağa qalxıb onda
Qəzəbindən vulkan kimi
püskürdü.
Hamı əmrə müntəziptək
Vətən üçün

can verməyə,
Qan tökməyə
hazır idi.

Mən bilirdim elimin gücünü, qüvvətini,
Bilirdim öz xalqımın yenilməz qüdrətini,
Damarında, qanında qaynayan qeyrətini.
Bir gün səbri tükənib tufan kimi qopacaq,
Yağıdan - pis qonşudan qisasını alacaq.

Hələlik əl saxlamaq deyildi məğlubiyyət,
Gözümdən ilim-ilim itsin hər cür pis niyyət.
Çox çəkməz, öz sözünü deyəcəkdə bu millət.
Ağdamda nəfəs dərib Kəlbəcərdən keçəcəkdir,
Yenə o bulaqların gözündən su içəcəkdir.

Qarabağ, göz bəbəyim, heç sıxılma, darıxma,
Namərd düşmən önündə bir an belə karıxma.
Yenə su gələcəkdir sulu olmuş arxına.
Təpədən-dırnağadək silahlanmış ordum var,
Cəsur, məğrur, döyüşkən ordum varsa, yurdum var.

Bu ordu "Cəngi" üstə haçandandı köklənib,
Hər bir əsgər ürəyi nifrət ilə yüklənib.
Murovu aşib keçib, Ağrıdağa söykənib,
Qərib qalan yerlərə, Zəngəzurə çatacaq,
Azərbaycan Bayrağın o yerlərə sancacaq.

Bu millət ulu Babək, Koroğlu nəşillidi,
Tarixlərə yaxşı bax, Tomiris əşillidi.
Azadlıq yollarında ömrü yaz fəşillidi.
Tumurcuq arzuları açılır ləçək-ləçək,
Qarşıdan gələn aylar, illər üzə güləcəkdir.

İgidlərin önündə yağular qan qusacaq,
Yenə Cıdır düzündə mərdlərim at çapacaq.
Qarabağ atlarının nalından od qopacaq.
Havalanan "Şikəstə" bürüyəcəkdir aləmi,
Könüllər şadlanacaq, yetəcəkdir vüsal dəmi.

Azğınlaşan, quduzlaşan
Paşinyanın
Arxasında dayananın,
Ona fətvə verənlərin -
O "yan"ların, bu "yan"ların
Hiyləsindən, məkrindən
xəbərdar idiq.
Amma yenə qan tökməyi,
Neçə-neçə cavan ömrün
Bitməsini, sönməsini
istəmərdik.
"Çıxın gedin Qarabağdan
xoşluq ilə", -
Çox dedik biz,
Onlar isə az eşitdi.
Xəyəlləri əvvəlkitək
90-lara -
O illərə, o günlərə
yenə getdi.

Düşündülər, bu məsələ
"Nöqtə" sözün demək ilə
Birdəfəlik sona yetdi,
İş də bitdi.
Amma yenə bilmədilər,
Hər bir şeyin öz hüdudu,
sərhədi var.
Səbirin də, dözümin də
Tutumu var, öz həddi var.
Nəyin haçan, necə,
nə vaxt
Edilməsi, görülməsi
vaxtı çatdı,
Bir ildırım sürətiylə
İşə düşdü Dəmir Yumruq.

Göydən-yerdən
bir an belə
dayanmadan
Endirilən zərbələrin, həmlələrin
Qarşısında aciz qaldı
yağı düşmən.
Ölən öldü,
Qalanları atıb qaçdı
Silahını, sursatını.
Heç bilmədik Paşinyan da
Harda, necə imzaladı
Tarix boyu millətinə,
"dövlət"inə
Damğa olan məğlubiyyət
sənədini -
Həmin aktı.

(ardı var)